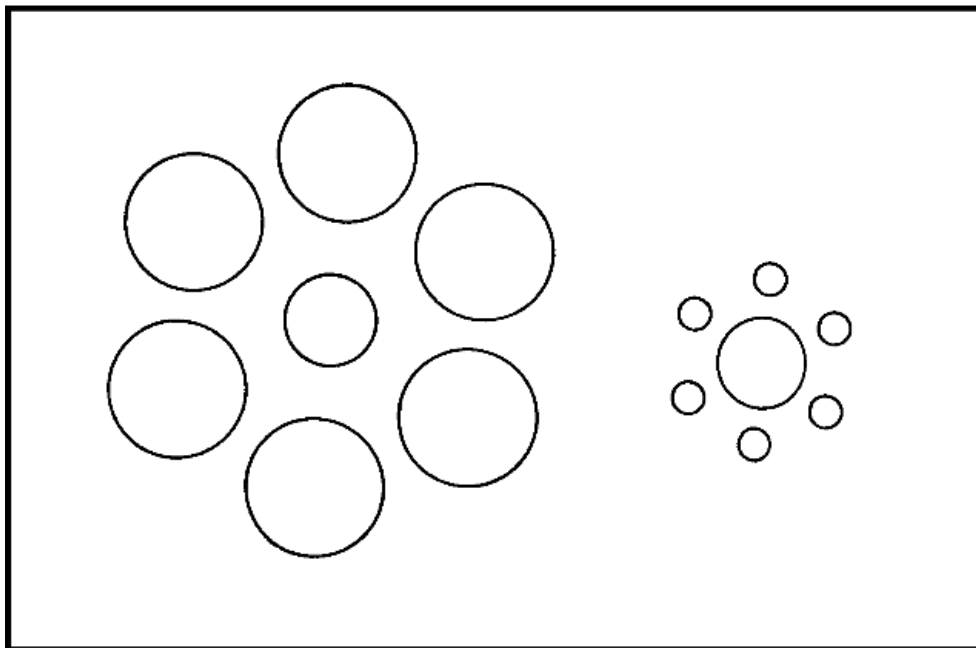

Nota

Risicomanagement en weerstandsvermogen

Gemeente Veldhoven

2014

'Risk is about perception'

Augustus 2014

Inhoudsopgave

1. Inleiding	4
1.1 Aanleiding	4
1.2 Opbouw nota	4
2. Terugblik	5
2.1 Inleiding	5
2.2 Risicoverloop	5
2.3 Werkend beleid	6
3. Uitgangspunten	7
3.1 Wettelijk kader	7
3.2 Risico	8
4. Doelstellingen	9
5. Risicomanagement	10
5.1 Inleiding	10
5.2 Het risicomanagementproces	10
5.3 Identificatie van risico's	11
5.4 Risico's samenhangend met verbonden partijen	12
5.5 Analyse en beoordeling van risico's	13
5.6 Beheersen van risico's	15
5.7 Risico's bouwgrondexploitatie	18
5.8 Structurele inpassing in beleid	18
6. Weerstandsvermogen	20
6.1 Inleiding	20
6.2 Weerstandscapaciteit	20
6.3 Beschikbare weerstandscapaciteit	20
6.4 Benodigde weerstandscapaciteit	22
6.5 Weerstandsvermogen	22
6.6 Beoordeling van het weerstandsvermogen	23
7. Rapportage	24
7.1 Inleiding	24
7.2 Rapportage aan de raad	24
8. Taken en verantwoordelijkheden	25
8.1 Inleiding	25
8.2 Bestuurlijke verantwoordelijkheid	25
8.3 Verantwoordelijkheid	25
8.4 Financiën & Control	26

1. Inleiding

1.1 Aanleiding

Het Besluit Begroting en Verantwoording (BBV) verplicht provincies en gemeenten tot het opnemen van een paragraaf weerstandsvermogen & risicobeheersing in de programmabegroting en het jaarverslag. Het doel van de paragraaf is de raad een instrument te geven om de beleidskaders voor weerstandsvermogen vast te stellen en om de uitvoering te kunnen controleren. Naast een inventarisatie van de risico's en de weerstandscapaciteit dient deze paragraaf ook het beleid omtrent de weerstandscapaciteit en de risico's te bevatten.

Het opstellen van dit beleid is dus een verplichting, maar in de manier waarop het weerstandsvermogen en risicomanagement ingevuld worden, zijn gemeenten vrij. Hiervoor zijn geen richtlijnen vastgelegd. Gemeenten moeten zelf een beleidslijn formuleren over de noodzakelijk geachte weerstand in relatie tot de risico's.

In 2009 is de nota Risicomanagement en weerstandsvermogen door de raad vastgesteld. Hiermee is een basis gelegd waarvoor de gemeente van de accountant complimenten heeft ontvangen. De nota kent een looptijd van 4 jaar.

Door het beleid in een afzonderlijke nota Risicomanagement en weerstandsvermogen vast te leggen kan de weerstandsparagraaf kort zijn en een dynamisch karakter hebben dat meer gericht is op de controlerende rol van de raad. In deze beleidsnota ligt het accent op die onderdelen van de paragraaf weerstandsvermogen & risicobeheersing die voor meerdere jaren vastgelegd kunnen worden. Verder concentreert deze nota zich op de risico's met financiële gevolgen. Daarnaast bestaan er ook risico's met imago- en tijdgevolgen.

1.2 Opbouw nota

Ten eerste wordt in hoofdstuk 2 gestart met een terugblik op de afgelopen 5 jaar. Vervolgens komen de uitgangspunten en doelstellingen aan de orde in respectievelijk hoofdstuk 3 en hoofdstuk 4. In hoofdstuk 5 komt aan de orde wat risicomanagement inhoudt en hoe we dit instrument in Veldhoven toepassen. Het weerstandsvermogen wordt behandeld in hoofdstuk 6. Tenslotte komen de rapportage (hoofdstuk 7) en de taken en verantwoordelijkheden in hoofdstuk 8 aan de orde.

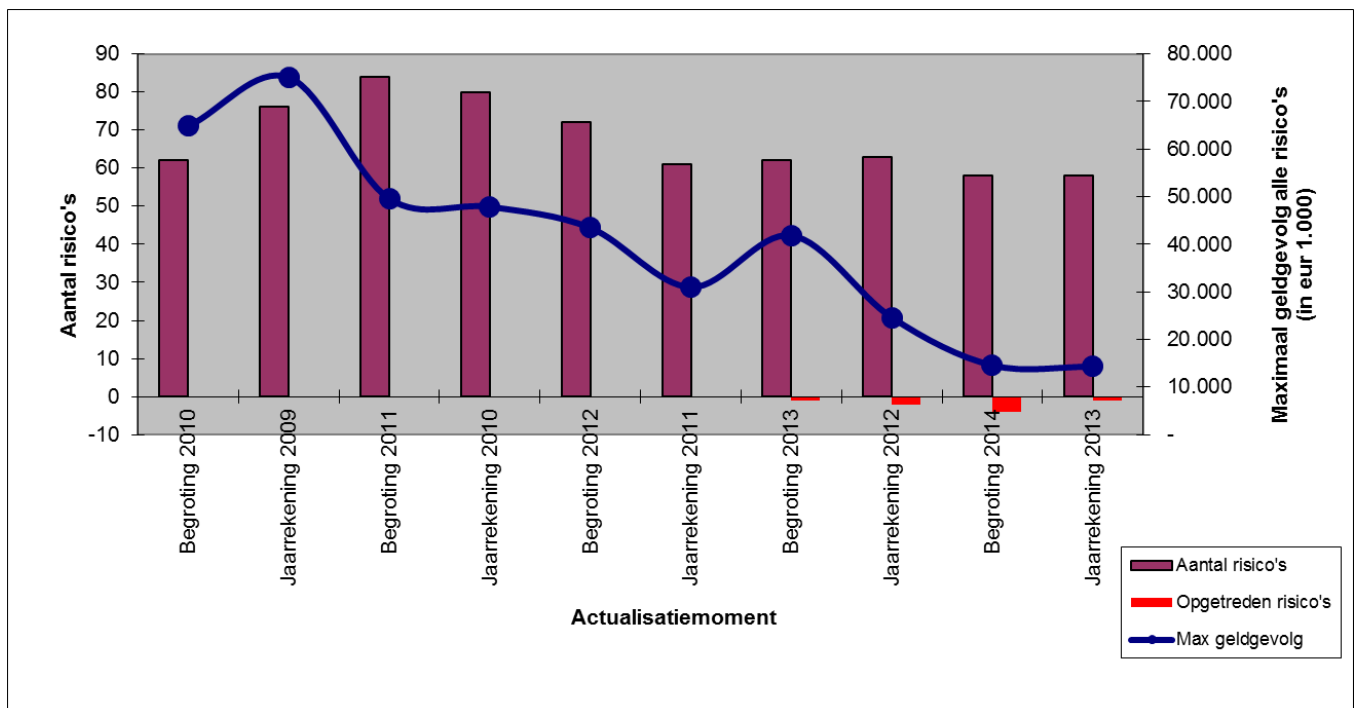
2. Terugblik

2.1 Inleiding

De afgelopen 5 jaren is gewerkt volgens de nota Risicomanagement uit 2009. Voordat ingegaan wordt op het beleid, wordt eerst teruggeblikt op de afgelopen 5 jaar.

2.2 Risicoverloop

Hieronder volgt een grafische weergave van het verloop van het risicoprofiel van gemeente Veldhoven:

Volgens het huidige beleid kennen we jaarlijks 2 actualisatiemomenten, namelijk de Jaarrekening en de Begroting.

Bovenstaande grafiek betreft de risico's die meetellen bij de bepaling van de weerstandscapaciteit (reserve benoemde risico's). Ook kunnen risico's onderkend worden die hierop geen invloed hebben. Deze risico's worden wel vastgelegd zodat deze in beeld blijven voor de afdelingen, ondanks dat er geen directe financiële consequenties zijn. Dit draagt bij aan het risicobewustzijn binnen onze organisatie.

Opvallend is een dalende trend van het maximale (financiële) schadegevolg bij een relatief stabiel aantal risico's.

Verder zijn in de afgelopen periode in totaal 8 risico's opgetreden waarvoor een beroep is gedaan op de reserve benoemde risico's. Van deze 8 risico's hebben 4 risico's betrekking op bouwgrondexploitatie.

2.3 Werkend beleid

Zoals aangegeven is het aantal risico's de afgelopen 5 jaren relatief stabiel. Hierbij gaat het nadrukkelijk om het aantal risico's. In de afgelopen jaren is sprake geweest van het vervallen van risico's en werden ook nieuwe risico's onderkend. Daarbij is het maximale schadegevolg wel substantieel gedaald. Van € 65 mln in 2009 naar € 14 mln in 2014.

Verder zijn de afgelopen 5 jaren, zoals aangegeven, 8 risico's opgetreden.

Deze gegevens geven het teken dat het beleid werkt! Met de beleidsnota Risicomanagement en weerstandsvermogen is een goede basis gelegd.

3. Uitgangspunten

3.1 Wettelijk kader

Volgens het BBV is de paragraaf weerstandsvermogen een van deze zeven verplichte paragrafen. Volgens artikel 11 van het BBV bevat de paragraaf weerstandsvermogen ten minste:

- a. een inventarisatie van de weerstandscapaciteit;
- b. een inventarisatie van de risico's;
- c. het beleid omtrent de weerstandscapaciteit en de risico's.

Het weerstandsvermogen bestaat uit de relatie tussen

- a. de weerstandscapaciteit, zijnde de middelen en mogelijkheden waarover de gemeente beschikt of kan beschikken om niet begrote kosten te dekken;
- b. alle risico's, waarvoor geen maatregelen zijn getroffen en die van materiele betekenis kunnen zijn in relatie tot de financiële positie.

In de toelichting op artikel 11 staat dat er voor de relevantie van risico's en wat tot de weerstandscapaciteit wordt gerekend geen algemeenheid kan worden aangegeven. Gemeenten dienen de capaciteit en de risico's zelf na te lopen en in kaart te brengen. Doordat de risico's die gemeenten lopen, verschillen is het niet mogelijk een algemene norm te stellen voor de omvang van de weerstandscapaciteit van een gemeente. Het is aan de gemeente zelf om een beleidslijn te formuleren over de in de organisatie noodzakelijke geachte weerstandscapaciteit in relatie tot de risico's.

De "handreiking duale begroting" van het Ministerie van BZK is een handreiking voor gemeenten om te komen tot een optimale inrichting van de begroting, rekening houdend met de Gemeentewet en het BBV.

Volgens deze handreiking brengt het opnemen van de beleidskaders in een paragraaf het gevaar met zich mee dat de paragraaf al snel het karakter krijgt van een jaarlijkse beleidsnota en uitdijt tot omvangrijke onderdelen, herhalingen bevat en daardoor minder effectief is. De handreiking geeft een alternatief in de vorm van een beleidsnota op het terrein van de desbetreffende paragraaf. Zo'n nota geeft dan bijvoorbeeld ontwikkelingen aan die van belang zijn, uitgangspunten, een visie, een lange termijn aanpak en prioriteiten. De nota is leidend bij het opstellen van de paragrafen.

Dit alternatief heeft onze voorkeur, wat inhoudt dat we dit beleid vastleggen in deze nota Risicomanagement en weerstandsvermogen. In de paragraaf weerstandsvermogen en risicobeheersing van de begroting en jaarrekening wordt vervolgens een actualisatie en verantwoording vermeld van het weerstandsvermogen en risicomanagement.

Om de actualiteit van de beleidsnota te waarborgen wordt deze nota elke vier jaar geactualiseerd.

3.2 Risico

Voor risicomanagement en bepaling van het weerstandsvermogen is het van belang eerst duidelijkheid te hebben over het begrip risico.

Wij gebruiken de volgende definitie:

Een **risico** is de kans op een ongewenste gebeurtenis met een negatief gevolg voor de gemeente, waarvoor geen dekking aanwezig is. Hierbij gaat het om een risicogebeurtenis waar de gemeente geen invloed op kan uitoefenen of uitgeoefend heeft. Wel kan de gemeente invloed hebben (gehad) op de oorzaak en het gevolg van de risicogebeurtenis.

Het gaat dan om die risico's die niet op een andere manier zijn ondervangen (er zijn geen maatregelen getroffen) en die een negatief gevolg kunnen hebben. Daarbij kan worden gedacht aan open-eind regelingen, publiek-private samenwerking (PPS) - constructies, omvangrijke investeringsprojecten, grote calamiteit binnen de gemeentegrenzen en dergelijke.

Voor gebeurtenissen die zich (zo goed als) zeker gaan voordoen en veelal goed te kwantificeren zijn, worden maatregelen getroffen door een voorziening te vormen. In dit geval spreken we niet van een risico maar van een 'onzekerheid', oftewel een zekere gebeurtenis met onzekere financiële consequenties.

Ook nieuw beleid wordt niet als een risico aangemerkt. Voor nieuw beleid wordt namelijk altijd bewust gekozen en in die zin is het geen risico (actie wordt zelf in gang gezet).

4. Doelstellingen

Met het vaststellen van een beleid voor risicomanagement streven we continuering van de volgende doelstellingen na:

1. Kaderstelling raad en formuleren van beleidsuitgangspunten

De raad is verantwoordelijk voor een sluitende begroting. Een exact sluitende begroting zonder weerstandsvermogen betekent dat ieder risico dat optreedt een probleem gaat opleveren. In dat geval staan de programma's en daarmee het beleid van de gemeente onder druk. Daarom heeft een gemeente weerstandsvermogen nodig. In het duale stelsel heeft de raad een kaderstellende, budgetbepalende en controlerende taak. Met deze nota geeft de raad de kaders voor het weerstandsvermogen en het risicomanagement aan en stelt de raad het beleid vast waarbinnen de gemeente Veldhoven opereert. De kaders en beleidsuitgangspunten moeten ervoor zorgen dat risicomanagement een structureel onderdeel vormt van de planning & controlcyclus en dat Veldhoven voldoende weerstandsvermogen heeft.

2. Voldoen aan wet- en regelgeving

Door het vaststellen van deze geactualiseerde nota voldoet de gemeente Veldhoven aan haar wettelijke verplichtingen.

3. Verhogen en borgen van het risicobewustzijn

Naast de kaderstelling en het voldoen aan wet- en regelgeving, is het verhogen en borgen van het risicobewustzijn een belangrijk doel van deze nota. Dit is zowel van belang op het niveau van bestuur (raad/college) als management. Voor het bestuur geldt dit vooral bij het stellen van kaders en het nemen van belangrijke besluiten. Het management zorgt voor een goede informatieverstrekking over risico's richting bestuur ten behoeve van de besluitvorming.

Daarnaast is het management verantwoordelijk voor het beheersen van de risico's. Dit betekent dat bij de dagelijkse uitvoering van zijn taak het management oog heeft voor mogelijke risico's.

Ook dient de organisatie zich er van bewust te zijn dat het risicomanagement een belangrijke plek heeft in de besluitvorming en de planning & control cyclus.

4. Beheersing van de risico's

Risico's kunnen het halen van doelen belemmeren. Om de effecten te beheersen is het noodzakelijk inzicht te krijgen in de risico's die de organisatie loopt. Naast het bewustzijn dat risico's zich kunnen voordoen, is het zaak om maatregelen te nemen om de risico's te signaleren, te voorkomen, te reduceren of te elimineren. Te denken valt aan onder andere het afsluiten van verzekeringen, financiële middelen (reserves) achter de hand houden, het aanpassen van producten, processen of projecten en interne controle maatregelen.

5. Weerstandsvermogen binnen de vastgestelde bandbreedtes houden

Het risicoprofiel en de weerstandscapaciteit van de organisatie moeten geanalyseerd worden om inzicht te krijgen in het weerstandsvermogen. Het weerstandsvermogen vormt als beheersmaatregel het sluitstuk van risicomanagement om de risicokosten op te vangen. Het geeft een indicatie voor de financiële gezondheid van de organisatie.

5. Risicomanagement

5.1 Inleiding

Voor het begrip risicomanagement is een duidelijke definitie van belang. Wij gebruiken de volgende omschrijving:

Risicomanagement is een continu en systematisch proces van het identificeren en kwantificeren van risico's en het bepalen van activiteiten (maatregelen) die de kans van optreden en/ of de gevolgen van risico's beheersbaar houdt.

Het doel van risicomanagement is gestructureerd en systematisch risico's beheersen om de organisatiedoelstellingen effectiever en efficiënter te bereiken. Risicomanagement is gebaseerd op het maken van risicoanalyses. Risico's worden geïnventariseerd, voor zover mogelijk worden er gevolgen aan de risico's toegekend en er worden maatregelen aan verbonden. Door al in een vroeg stadium na te denken over de mogelijke risico's van bepaald beleid, zijn deze nog te voorkomen of zijn eventuele ernstige gevolgen nog te beperken.

Een eenmalige risicoanalyse is niet voldoende. Pas wanneer de risicoanalyse regelmatig herhaald en geactualiseerd wordt en de beheersingsmaatregelen een integraal onderdeel van de activiteiten worden, is er sprake van risicomanagement. Het gaat bij risicomanagement dus om een cyclisch proces en is in die zin goed vergelijkbaar met de keten: plan-do-check-act, zoals deze in de kwaliteitsliteratuur is ontwikkeld.

Om dit proces te ondersteunen hebben we in Veldhoven gekozen voor een praktische risicomanagement methode ('NARIS'), ontwikkeld door het Nederlands Adviesbureau voor Risicomanagement (NAR).

Dit hoofdstuk gaat in op de fasen in het risicomanagementproces en de manier waarop we dit in de gemeente Veldhoven uitvoeren.

5.2 Het risicomanagementproces

Het risicomanagementproces bestaat uit drie fasen:

1. Identificatie van risico's
2. Analyse en beoordeling van risico's
3. Beheersing van risico's

Ad. 1 Identificatie

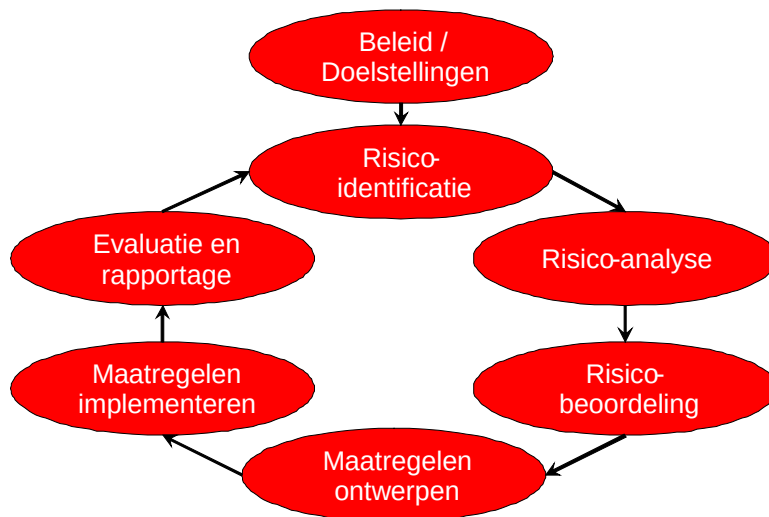
In deze fase worden alle potentiële risico's geïnventariseerd. Te denken valt aan aansprakelijkheidsrisico's, financiële risico's, informatierisico's en milieurisico's.

Ad 2. Analyse en beoordeling

Als de risico's zijn geïnventariseerd is het mogelijk deze te analyseren. De analyse bestaat uit een inschatting van de kans dat een gebeurtenis optreedt en de gevolgen ervan. Wij beperken ons tot de drie meest algemene gevolgcategorieën financieel, imago en tijd. Deze uitkomsten bieden beslissingsondersteunende informatie bij het bepalen van de beheersmaatregelen.

Ad 3. Beheersing

In de derde fase worden maatregelen gedefinieerd om de risico's te beheersen. Gedacht kan worden aan beheersmaatregelen zoals procedures, zorgsystemen, risicofinanciering en andere praktische oplossingen. Nadat mogelijke maatregelen met bijbehorende kosten in beeld zijn gebracht is het mogelijk een kosten-batenanalyse uit te voeren om op grond hiervan te kunnen bepalen welke maatregelen wel en welke niet worden ingevoerd.

Figuur 1: Het risicomanagementproces

In de volgende paragrafen worden de verschillende fases uitgewerkt.

5.3 Identificatie van risico's

In deze fase worden alle potentiële risico's geïnventariseerd en per risico een verantwoordelijke benoemd en een omschrijving gegeven.

Uit de definitie van risico, volgt dat een goede omschrijving van een risico drie elementen bevat:

1. Een kans op het optreden van een gebeurtenis. het gaat dus om een mogelijke gebeurtenis. Als iets 100% zeker is, is het geen risico meer.
2. Negatieve gevolgen. De gevolgen van een risico kunnen zowel financieel als niet-financieel zijn. In het kader van risicomanagement nemen we alle risico's mee; voor het weerstandsvermogen richten we ons alleen op de risico's met financiële gevolgen.
3. Een betrokkene, voor wiens rekening de negatieve gevolgen komen. De betrokkene is de gemeente als organisatie of een specifieke afdeling.

De inventarisatie van risico's, het indelen in categorieën en het eraan koppelen van verantwoordelijken gebeurt door middel van gesprekken met verschillende medewerkers in de gemeentelijke organisatie die op hun beleidsterrein met risico's in aanraking kunnen komen. Samen met de risico-verantwoordelijke is tevens voor elk risico een omschrijving gegeven, zodat duidelijk is wat het risico precies inhoudt.

Risico's en getroffen maatregelen worden op afdelingsniveau vastgelegd in NARIS.

5.4 Risico's samenhangend met verbonden partijen

Risico's die samenhangen met verbonden partijen nemen binnen deze nota een bijzondere plaats in. Hieronder wordt beschreven hoe binnen gemeente Veldhoven wordt omgegaan met risico's en het risicobeheer samenhangend met verbonden partijen.

Verbonden partijen zijn rechtspersonen waarin de gemeente Veldhoven zowel een bestuurlijk als een financieel belang heeft. Verbonden partijen ontwikkelen beleid of voeren dat uit voor de gemeente. Uiteraard blijft de gemeente beleidsmatig verantwoordelijk voor het realiseren van de doelstellingen van de programma's.

Voor een compleet overzicht van de verbonden partijen van de gemeente wordt verwezen naar de paragraaf Verbonden Partijen, die elk jaar in de Jaarrekening en Begroting wordt opgenomen. Voorbeelden van verbonden partijen zijn Ergon en Brabant Water.

Risico's die samenhangen met verbonden partijen worden onderscheiden in financiële risico's en overige risico's.

Financiële risico's:

Financiële risico's zijn risico's die samenhangen met het financiële belang in de betreffende verbonden partij. Hierbij wordt onderscheid gemaakt in 2 soorten verbonden partijen, namelijk gemeenschappelijke regelingen en privaatrechtelijke organisaties.

Financiële risico's bij gemeenschappelijke regelingen

Het risico van gemeenschappelijke regelingen bestaat uit het deel dat de gemeente verhoudingsgewijs inneemt in het eventuele liquidatiesaldo van een samenwerkingsverband. Door de afvaardiging in het algemeen bestuur van een samenwerkingsverband behoudt Veldhoven invloed waarmee financiële risico's beheerst kunnen worden. De jaarverslagen van de verbonden partijen komen na beoordeling door het college in de raad. Opgemerkt wordt verder dat de verbonden partijen beschikken over reserves om risico's op te kunnen vangen (met uitzondering van de regionale raad openbaar basisonderwijs de Kempen). Hierbij is het overigens het beleid deze reserves te beperken.

Financiële risico's bij privaatrechtelijke organisaties

Als de verbonden partij een privaatrechtelijke organisatie is, bijvoorbeeld een Naamloze Vennootschap, dan heeft de gemeente de waarde van haar aandelen (financieel belang) als bezitting op de balans opgenomen. Als een dergelijke verbonden partij failliet gaat, moet de gemeente in het slechtste geval de waarde van de aandelen afboeken. Dit is het eerste (financiële) risico. Het tweede risico kan zijn dividenduitkeringen (opbrengsten) die in de begroting zijn verwerkt. De ramingen van dividenduitkeringen in de begroting worden in de regel gebaseerd op recente informatie van de betreffende deelnemingen.

Overige risico's:

Verbonden partijen kunnen overige risico's voor de gemeente met zich meebrengen. Hiermee worden alle mogelijke andere risico's bedoeld dan de hierboven aangegeven financiële risico's. Uitgangspunt is dat deze overige risico's binnen de verantwoordelijkheid en begroting van de verbonden partij zelf moeten kunnen worden opgevangen.

Als deze overige risico's niet binnen de verbonden partij zelf kunnen worden opgevangen, worden deze meegenomen binnen het reguliere risicomanagement. Dit betekent dat de afdelingshoofden voor wie een verbonden partij relevant is, de risico's identificeren, rapporteren en beheersen (inclusief het treffen van maatregelen).

Uitvoering

Afdelingshoofden betrekken ook de risico's die samenhangen met verbonden partijen in hun reguliere risicobeoordeling.

5.5 Analyse en beoordeling van risico's

In de tweede fase worden risico's geanalyseerd en beoordeeld. De analyse bestaat uit het inschatten van:

- ♦ de kans dat een gebeurtenis optreedt;
- ♦ de gevolgen die dat met zich mee brengt.

Wij beperken ons tot drie gevolgcategorieën: financieel gevolg, imago gevolg en tijd gevolg. Het financiële gevolg is van belang voor bepaling van het weerstandsvermogen (zie hoofdstuk 6). Het imagogevolg en het tijdgevolg leiden in veel gevallen niet direct tot financiële gevolgen maar dragen wel bij aan een zo compleet mogelijk beeld van alle risico's en beheersmaatregelen.

Kans

Voor de beoordeling van de *kans* gebruiken we de volgende 5 klassen met bijbehorende referentiebeelden om de inschatting te vergemakkelijken:

Klasse	Referentiebeeld	Percentage
1	< of 1 maal per 10 jaar	10%
2	1 maal per 5 - 10 jaar	30%
3	1 maal per 2 - 5 jaar	50%
4	1 maal per 1 - 2 jaar	70%
5	1 maal per jaar of >	90%

Financieel gevolg

Voor de beoordeling van het *financieel gevolg* hanteren we 5 klassen met de volgende indeling:

Klasse	Financieel gevolg (X)
1	$X < € 50.000$
2	$€ 50.000 < X < € 200.000$
3	$€ 200.000 < X < € 500.000$
4	$€ 500.000 < X < € 1.000.000$
5	$€ 1.000.000 < X$

Als het financieel gevolg in klasse 5 valt (en dus groter is dan € 1.000.000) dient voor dat risico ook het maximale gevolg in euro's te worden weergegeven.

Indien bekend, wordt ook het verwachte financieel gevolg van een risico, binnen de gekozen klasse, specifiek aangegeven.

Voor het weerstandsvermogen zijn uitsluitend de financiële gevolgen van een risico relevant.

Het selecteren en kwantificeren van het imagogevolg en het tijdgevolg is niet verplicht. We gebruiken deze gevolgcategorieën uitsluitend als we ook op imago en/of tijd willen sturen met bijbehorende specifieke beheersmaatregelen.

Imago gevolg

Als een gebeurtenis leidt tot negatieve publiciteit waardoor het vertrouwen in onze organisatie wordt aangetast is sprake van een imagogevolg. De ernst van dit gevolg schatten we in binnen één van onderstaande klassen.

Klasse	Referentiebeeld	Imago gevolg
1	Individueel	Zeer klein
2	Persoonlijke kring	Klein
3	Plaatselijke pers	Midden
4	Regionale pers	Groot
5	Landelijke pers	Zeer groot

Tijd gevolg

Het tijdgevolg heeft betrekking op het risico van vertraging en uitstel van het project, het werk of het beleid. Zo kan bijvoorbeeld een archeologische vondst bij een bouwproject een aanzienlijke vertraging opleveren van de voortgang van het project, waardoor de baten later worden ontvangen dan gepland. Een ander voorbeeld is een gerechtelijke procedure die tot vertraging leidt.

Een tijdgevolg is vaak ook te vertalen in een financieel gevolg. In dat geval zal het financiële gevolg ook worden meegenomen.

Klasse	Tijd gevolg
1	1-4 weken
2	4-8 weken
3	8-26 weken
4	26-52 weken
5	> 52 weken

Voor de analyse en beoordeling wordt de kennis van de verschillende risicoverantwoordelijken gebruikt.

Risicoprofiel

Het resultaat van de tweede fase is een verzameling van gekwantificeerde risico's van de organisatie of een organisatieonderdeel. Dit noemen we een risicoprofiel en bestaat minimaal uit risico omschrijvingen met de bijbehorende inschatting van de kansen en gevolgen. Om de risico's te kunnen beheersen is het belangrijk dat het risicoprofiel zo volledig mogelijk wordt beschreven.

Rangschikken van risico's

Een hulpmiddel om inzicht te krijgen in de risicoscores is de risicokaart. De risicokaart geeft aan de hand van kleuren inzicht in de spreiding van de risico's naar kans en gevolg. De risico's die in het groene gedeelte van de risicokaart (linksonder) te vinden zijn, vallen onder de kleine risico's. De risico's in het rode gebied (rechtsboven) hebben een grote kans en een groot gevolg. Deze risico's komen het eerst in aanmerking voor het treffen van beheermaatregelen.

Bij een risicoanalyse wordt per risicoscore aangegeven hoeveel risico's zich in dat vakje bevinden. In de figuur hieronder is een voorbeeld van een risicokaart gegeven.

Financieel gevolg

5	2	0	0	2	1
4	6	1	2	0	0
3	3	3	1	0	1
2	2	5	2	1	0
1	12	9	1	1	2
	1	2	3	4	5

Kans

Figuur 2: Voorbeeld van een risicokaart

5.6 Beheersen van risico's

In de derde fase worden maatregelen gedefinieerd om de geïdentificeerde risico's te beheersen. Het is niet voldoende als in de paragraaf weerstandsvormen jaarlijks de risico's en de aanwezige weerstandscapaciteit worden opgenomen. Het is van belang dat er ook iets met de risico's gebeurt. Daarom is het noodzakelijk dat wordt aangegeven hoe met risico's wordt omgegaan. De meest voor de hand liggende manier is het invoeren van beheermaatregelen om het risico te beperken. Maar risico's hoeven niet altijd beperkt te worden.

Categorieën van beheersingsmaatregelen

Er zijn ruwweg de volgende vier manieren om met een risico om te gaan:

1. *vermijden*. Dit houdt in dat een activiteit en/of beleid waar een risico door ontstaat, niet wordt gestart of wordt gestaakt. Ook kunnen werkprocessen zodanig worden aangepast dat bepaalde risico's worden vermeden. Vermijden is niet altijd een relevante strategie. Het kan tot gevolg hebben dat doelstellingen niet kunnen worden gerealiseerd of dat nieuwe risico's ontstaan die mogelijk groter zijn. Als gemeente hebben we vaak de plicht een bepaalde taak uit te voeren of heeft de samenleving zeer veel baat bij de taakuitvoering waardoor stopzetting van activiteiten geen optie is. Deze maatregel wordt vastgesteld en genomen voordat het risico is opgetreden (preventief).
2. *verminderen*. Hierbij zijn oorzaakgerichte en gevolggerichte maatregelen te onderscheiden: risico is immers het product van kans x gevolg, zodat het beïnvloeden van een van deze factoren direct de grootte van het risico beïnvloedt.
 - ♦ Oorzaakgericht: maatregelen die de kans van optreden van een risico verminderen. Kansverlagende maatregelen zijn per definitie preventief van aard. Een voorbeeld van een preventieve maatregel om de kans op claims te verminderen is het uitvoeren van voldoende onderhoud.
 - ♦ Gevolggericht: maatregelen die de gevolgen van een risico reduceren. Deze maatregelen kunnen zowel preventief als repressief van aard zijn. Meestal is dit een vorm van schadebeperken: door bijvoorbeeld reservematerieel in te

zetten; hoewel de kans op een defect in dit geval onveranderd blijft, heeft het defect nauwelijks gevolgen voor de planning doordat direct reservematerieel ingezet kan worden. Een voorbeeld van een preventieve maatregel is het beperken van de aansprakelijkheid tot een maximum.

Verminderen van een risico kan ook door technische maatregelen te treffen, het werkproces aan te passen, door het verhogen van bewaking, door organisatorische aanpassingen of door het reduceren van de activiteit.

Maatregelen kunnen tegelijkertijd oorzaak- en gevolggericht zijn.

3. *overdragen*. Overdragen van risico's leidt niet direct tot het wegnemen van de oorzaken voor risico's, maar wel tot een risicovermindering omdat een andere partij verantwoordelijk is voor het beheersen of het dragen van het risico.

Overdragen kan plaatsvinden door:

- ◆ de activiteiten of bezittingen die risico's met zich meebrengen over te dragen aan anderen (bijv. uitbesteding),
- ◆ het risico zelf over te dragen aan anderen (bijv. opdrachtnemer, opdrachtgever of verzekeraar) door het wegnemen of verminderen van de aansprakelijkheid voor verliezen, vastgelegd in contract of overeenkomst. De eventuele schade die ontstaat door het optreden van het risico wordt dan vergoed, hoewel overige nadelige consequenties (zoals vertraging) natuurlijk wel blijven bestaan. Wanneer een verzekering is afgesloten kan nog steeds een deel van de schade voor rekening van de verzekeringnemer komen. Het is van belang dit restrisico ook te beoordelen en er voor te zorgen dat men deze schade ook zelf kan dragen. Analyse van bestaande verzekeringen is dus ook een element van risicomangement.

Deze beheersingsmaatregel wordt vastgesteld en uitgevoerd voor het optreden van het risico, maar treedt in werking nadat het risico is opgetreden.

4. *accepteren*. Als een risico niet wordt vermeden, verminderd of overgedragen, dan wordt een risico geaccepteerd en zal de eventuele financiële schade volledig via de weerstandscapaciteit moeten worden afgedekt. Dit betekent niet dat het risico niet beïnvloedbaar is en daarom maar geaccepteerd moet worden. Het betekent dat het risico op dit moment geaccepteerd wordt en niet op één of andere wijze is afgedekt.

Deze categorie van beheersmaatregelen wordt gekozen als:

- ◆ de kans of het gevolg verwaarloosbaar klein zijn;
- ◆ de andere categorieën beheersmaatregelen niet mogelijk of te duur zijn in verhouding tot de vermindering van het risico.

Bij het identificeren van beheersmaatregelen is deze indeling in categorieën handig, zodat in alle categorieën naar beheersmaatregelen kan worden gezocht en de beste manier van beheersen kan worden vastgesteld.

Kiezen van beheersmaatregelen

Nadat de risico's en bijbehorende mogelijkheden voor wat betreft beheersmaatregelen in kaart zijn gebracht dient een keuze gemaakt te worden welke van de beheersmaatregelen daadwerkelijk worden uitgevoerd. Hierbij spelen onder meer het verwachte netto effect, de kosten van invoering en de uitvoerbaarheid van de maatregel een rol.

Bij de keuze gebruiken we onderstaande globale kans/gevolgmatrix als hulpmiddel:

Gevolg	hoog	III	IV
	laag	I	II
		laag	hoog
		Kans	

Figuur 3: Kans/gevolg-matrix

Risico's die in groep I vallen hebben een kleine kans en gevolg waardoor beïnvloeden hiervan alleen zinvol is als de beheersingsmaatregelen eenvoudig zijn in te voeren en lage kosten met zich meebrengen. Omdat deze risico's als kosten goed binnen de organisatie opgevangen kunnen worden is accepteren een voor de hand liggende beheersingsstrategie.

De risico's in groep II zijn per gebeurtenis klein maar veel kleine schaden kunnen bij elkaar opgeteld een grote impact op de organisatie hebben. Zowel het verminderen van de kans als van het gevolg is hier lonend. Een kosten-batenanalyse helpt hier bij het kiezen van beheersmaatregelen.

Door de onvoorspelbaarheid van de risico's in groep III komen deze in aanmerking voor overdracht aan derden, door bijvoorbeeld verzekering. Tegelijkertijd is het nemen van beheersmaatregelen binnen deze groep zinvol omdat de kosten van verzekering hierdoor verlaagd kunnen worden.

Voor de risico's in groep IV zullen kans en gevolg verminderd moeten worden omdat overdragen van deze risico's zonder het nemen van beheersmaatregelen vaak niet tegen een redelijke prijs mogelijk is.

Opgemerkt moet worden dat het nooit mogelijk is om risico's volledig te elimineren. Ook zal het niet mogelijk zijn alle risico's te voorzien. Er zal altijd een restrisico blijven bestaan dat dient te worden opgevangen via het weerstandsvermogen.

Per beheersmaatregel leggen we minimaal vast: de incidentele/structurele kosten, het verwachte voordeel, de afdeling die verantwoordelijk is voor uitvoering van de beheersmaatregel en de status.

Als we er voor kiezen een risico te accepteren wordt deze keuze expliciet bij het risico vastgelegd.

Uitvoeren en evalueren van beheersmaatregelen

Zodra de beheersmaatregelen voor risico's gekozen zijn en gekoppeld zijn aan een verantwoordelijke afdeling, kunnen de maatregelen in uitvoering worden genomen. De stand van zaken van de beheersmaatregelen wordt regelmatig gevolgd. Zijn of worden de maatregelen uitgevoerd en hebben zij het gewenste effect? De activiteiten die we met betrekking tot het evalueren van beheersmaatregelen uitvoeren, zijn:

- ◆ volgen van de status van beheersmaatregelen;
- ◆ vaststellen effect beheersmaatregelen;
- ◆ analyseren van afwijkende resultaten.

Niet alleen door het treffen van beheersmaatregelen kunnen risico's verdwijnen, maar ook door het verstrijken van de tijd of door veranderingen in de in- en externe omgeving van de gemeente. Daarnaast kunnen ook nieuwe risico's de kop op steken. Het is dus van belang om regelmatig de risicoanalyse te actualiseren.

Aansluitend op de wettelijke verplichting vanuit het BBV om twee maal per jaar te rapporteren over risico's en weerstandsvermogen actualiseren we de risico-

inventarisatie en analyse op die twee momenten. Ook evalueren we dan voor alle risico's de beheersmaatregelen.

5.7 Risico's bouwgrondexploitatie

Het financiële belang van bouwgrondexploitatie (BGE) is van een heel andere orde dan de reguliere baten en lasten van een gemeente. Daarom verdienen de risico's met betrekking tot de BGE in de risicobepaling bijzondere aandacht. Door de huidige marktontwikkelingen nemen de onzekerheden toe. Deze kunnen effect hebben op de verwachte tijdstippen van realisatie en de omvang van grondopbrengsten. Resultaten bij het afsluiten van complexen gaan direct naar de vrije reserve. Tegelijkertijd is in ons financiële beleid vastgesteld dat de risico's van BGE worden meegenomen bij de bepaling van de risicoreserve, als het gekwantificeerde risico het verwachte (en in begroting opgenomen) resultaat overstijgt.

Om een goed beeld te krijgen van de risico's van BGE, worden de risico's per afzonderlijk BGE-project geïnventariseerd. Het gaat hierbij om de in exploitatie genomen BGE's. Aan de hand van een eerste risicosimulatie wordt per BGE-project een integraal risico bepaald. Als dit risico het verwachte BGE-resultaat niet overstijgt, wordt er geen risicoreserve gevormd. Als dit risico het verwachte BGE-resultaat wel overstijgt, is voor dit verschil een risicoreserve gevormd, door dit als risico met een kans van 99% op te nemen.

Verder is de risico-inschatting voor 'niet in exploitatie genomen' (NIEG) complexen van belang. Bij de inventarisatie hanteren we als uitgangspunt een risicokans van 10%, met als schadebedrag de boekwaarde per einde boekjaar (de meest recente jaarrekening). De schadekans en het schadebedrag zijn gebaseerd op de IFLO-norm (Inspectie Financiën Lagere Overheden), die is ontwikkeld door het ministerie van Binnenlandse Zaken.

5.8 Structurele inpassing in beleid

Met het hiervoor beschreven proces is het grootste deel, van wat de gemeente Veldhoven onder risicomanagement verstaat, aangegeven. Om risicomanagement ook structureel in het gemeentelijke beleid te borgen, blijven de volgende randvoorwaarden van belang. De kern bestaat uit de doorgaande ontwikkeling in de richting van *integraal risicomanagement*. Integraal risicomanagement wordt gecoördineerd vanuit de directie/het bestuur en is volledig geïntegreerd in de organisatie van het concern en de afdelingen. Er vindt structureel identificatie plaats van nieuwe risico's en alle organisatierisico's worden in het proces betrokken. Het bestuur heeft daarin een cruciale rol. Zij dient het risicomanagementbeleid uit te dragen. Op bestuursniveau worden relevante risico's meegenomen in de afwegingen. In voorstellen voor nieuw beleid die aan college of raad worden voorgelegd wordt systematisch ingegaan op eventuele risico's die met dit beleid zijn gemoeid. Het is van belang dat risicomanagement een structurele plaats in het beleid (planning & controlcyclus) houdt. De volgende werkwijzen zijn en blijven hierbij belangrijk:

1. In college- en raadsvoorstellen blijft, waar dat van toepassing is, een onderdeel risico's opgenomen. Deze risico's worden vervolgens vastgelegd in de applicatie NARIS. De risico's met een financieel gevolg maken onderdeel uit van de paragraaf weerstandsvermogen. Bij elk advies waarbij risico's aan de orde zijn dienen bij het kopje risico's drie stappen worden doorlopen:

- a. Identificatie van risico's
- b. Analyse en beoordeling van risico's
- c. Beheersing van risico's

De invulling van deze stappen gebeurt aan de hand van de fases zoals

aangegeven in de paragrafen 5.3 tot en met 5.6 en 5.8.

2. De verplichte paragraaf weerstandsvermogen en risicobeheersing in de begroting en het jaarverslag heeft de voorgaande beschreven fases als ijkpunt. Dit houdt in dat de opzet van de paragraaf volgens deze fases zal zijn. Ook gaan deze paragrafen in op wijzigingen in het risicobeleid en mutaties in risico's.

Ook via tussentijdse rapportages kan gerapporteerd worden over opgetreden risico's. Hoofdstuk 7 gaat specifiek in op de rapportage.

3. De nota weerstandsvermogen en risicomanagement wordt elke vier jaar geactualiseerd.

6. Weerstandsvermogen

6.1 Inleiding

Bij het weerstandsvermogen gaat het om de mate waarin de gemeente in staat is middelen vrij te maken om substantiële gevolgen van opgetreden risico's op te vangen, zonder dat het beleid veranderd moet worden.

In dit hoofdstuk gaan we in de eerste paragrafen in op de weerstandscapaciteit. In de overige paragrafen komt de relatie tussen de risico's en de weerstandscapaciteit, oftewel het weerstandsvermogen, aan de orde.

Dit hoofdstuk heeft een directe relatie met de Nota Reserves en voorzieningen gemeente Veldhoven die in juli 2014 is vastgesteld. In deze Nota zijn de kaders gegeven voor het omgaan met de risicoreserve. De uitwerking in dit hoofdstuk sluit op deze kaders aan.

6.2 Weerstandscapaciteit

De **weerstandscapaciteit** bestaat uit de financiële middelen en mogelijkheden waarover de gemeente beschikt om niet begrote kosten, die onverwacht en substantieel zijn, te dekken, zonder dat dit invloed heeft op de hoogte van de voorzieningenniveaus van de programma's.

Onderscheid wordt gemaakt in incidentele en structurele weerstandscapaciteit. Met het eerste wordt bedoeld het vermogen om rekeningtekorten, calamiteiten en andere eenmalige tegenvallers op te kunnen vangen zonder dat dit invloed heeft op de uitvoering van de taken op het bestaande niveau. De structurele weerstandscapaciteit bestaat uit de middelen die permanent ingezet kunnen worden om risico's die zich in een jaar voordoen op te vangen zonder dat dit ten koste gaat van de uitvoering van de bestaande taken.

De weerstandscapaciteit drukken we uit in een bedrag.

6.3 Beschikbare weerstandscapaciteit

In het BBV is niet voorgeschreven welke bestanddelen behoren tot de weerstandscapaciteit. Mogelijke onderdelen zijn:

Onderdeel	Incidentele weerstandscapaciteit	Structurele weerstandscapaciteit
Algemene reserves	X	
Stille reserves	X	
Onbenutte belastingcapaciteit		X
Begrotingsruimte:		
- Onvoorzien		X
- Besparingen		X

In het kader van ons risicomanagement gaan we met deze onderdelen voor de beschikbare weerstandscapaciteit als volgt om:

Algemene reserves

In de Nota Reserves en voorzieningen gemeente Veldhoven van juli 2014 is als onderdeel van de algemene reserves een risicoreserve gevormd die is samengesteld uit twee delen:

1. Reserve benoemde risico's
2. Reserve onbenoemde risico's

De hoogte van de reserve benoemde risico's wordt met behulp van risicomanagement en simulatie met NARIS berekend. Dit bedrag wordt verminderd met de eventuele andere onderdelen van de beschikbare weerstandscapaciteit.

Omdat het onmogelijk is een limitatieve lijst van risico's op te stellen is in de nota Reserves en voorzieningen juli 2014 vastgelegd naast de reserve benoemde risico's ook een reserve onbenoemde/onvoorzienne risico's aan te houden. Deze reserve heeft een vaste hoogte van € 10.000.000.

Aangezien we bij de berekening van het weerstandsvermogen uitsluitend uitgaan van de benoemde risico's laten we de reserve onbenoemde risico's ook buiten beschouwing bij de weerstandscapaciteit.

Stille reserves

Stille reserves zijn activa die onder de opbrengstwaarde of tegen nul zijn gewaardeerd, en direct verkoopbaar zijn. Bij verkoop van deze bezittingen ontstaan dus winsten die eenmalig vrij inzetbaar zijn. Gemeenten kennen over het algemeen twee soorten stille reserves: stille reserves in financiële bezittingen (deelnemingen) en stille reserves in materiële bezittingen (gemeentelijke eigendommen zoals gebouwen en gronden). In de praktijk is gebleken dat er voor gemeenten slechts beperkte mogelijkheden zijn voor verkoop. De stille reserves maken deel uit van de weerstandscapaciteit als het activa betreft die snel te verkopen zijn, of waarvoor expliciet al een besluit tot verkoop is genomen, zonder dat de uitoefening van de taken en activiteiten daar hinder van ondervindt. Dat betekent dat bijvoorbeeld overwaarde op gemeentelijke gebouwen niet meegeteld kan worden omdat deze duurzaam verbonden zijn aan de bedrijfsuitoefening. De strategische aankopen binnen de grondexploitatie zijn bedoeld om op termijn in de ontwikkeling van woninglocaties of bedrijventerreinen te worden betrokken. Daarom worden ook deze eigendommen beschouwd als duurzaam verbonden aan de bedrijfsuitoefening. Bij de financiële bezittingen gaat het om deelnemingen in bedrijven die het publiek belang dienen. Deze deelnemingen zijn nog niet handelbaar.

Als de stille reserve wel meetelt in het weerstandsvermogen wordt in de paragraaf weerstandsvermogen inzicht gegeven in het verschil tussen de boekwaarde en de verwachte verkoopprijs.

Omdat stille reserves niet met volledige zekerheid beschikbaar zijn nemen wij ze niet mee bij de bepaling van de weerstandscapaciteit.

Onbenutte belastingcapaciteit

De limitering van OZB-tarieven is per 1 januari 2008 komen te vervallen. Om onevenredige stijging van de lastendruk voor burgers te voorkomen heeft het Rijk een macronorm ingesteld die de maximale opbrengststijging voor een bepaald jaar aangeeft. De macronorm wordt periodiek bekendgemaakt via de gemeentefondscirculaires. Als alle gemeenten in Nederland boven deze macronorm uitkomen met de OZB-opbrengst, vindt een korting plaats op het gemeentefonds. De verhogingsruimte die Veldhoven heeft tot de macronorm noemen we de onbenutte belastingcapaciteit.

Begrotingsruimte

Met de begrotingsruimte worden posten in de begroting bedoeld die ingezet kunnen worden voor het opvangen van negatieve financiële gevolgen. Het meest bekende voorbeeld is de post onvoorzien. De gemeente Veldhoven neemt jaarlijks een bedrag in de begroting op om onvoorzienne incidentele financiële tegenvallers in het

begrotingsjaar op te kunnen vangen. Doel hiervan is dat de geplande programmadoelstellingen gehandhaafd kunnen worden waardoor dit bijdraagt aan een soepele uitvoering van de begroting. De post onvoorzien is onderdeel van de beschikbare weerstandscapaciteit.

Binnen dit beleid bestaat de weerstandscapaciteit die ingezet kan worden dus uit 3 componenten;

1. De reserve benoemde risico's
2. Onbenutte belastingcapaciteit en
3. Begrotingsruimte

Van deze componenten is de reserve benoemde risico's in omvang het grootst. Hierdoor bestaat de weerstandscapaciteit voornamelijk uit incidentele middelen. Met incidentele middelen kunnen geen structurele lasten worden gedekt. Dit betekent dat als een risico optreedt en financieel structurele effecten heeft, er eenmalig incidentele dekking is vanuit de weerstandscapaciteit. Voor het resterende structurele effect zal binnen de begroting een oplossing moeten worden gezocht.

Als een risico optreedt wordt als eerste bezien of het financiële gevolg binnen de begroting kan worden gedekt. Mocht dit niet mogelijk zijn wordt bezien of het gevolg kan worden gedekt uit de post onvoorzien. Het gaat hier dan om het maximale geldgevolg dat is vastgelegd in NARIS. Als dit niet mogelijk blijkt, wordt de reserve benoemde risico's aangesproken door een begrotingswijziging aan de raad voor te leggen.

6.4 Benodigde weerstandscapaciteit

Om het weerstandsvermogen te kunnen beoordelen moet de beschikbare weerstandscapaciteit worden afgezet tegen de gekwantificeerde risico's (de benodigde weerstandscapaciteit). De risico's die de gemeente loopt zijn bepalend voor de hoogte van de benodigde weerstandscapaciteit. Om de hoogte van de benodigde weerstandscapaciteit te bepalen is het noodzakelijk de risico's te analyseren en beoordelen (zie paragraaf 5.5).

Door de maximale gevolgen van de individuele risico's bij elkaar op te tellen ontstaat een te negatief oordeel over het weerstandsvermogen. Het is immers vrijwel zeker dat niet alle risico's zich tegelijkertijd en met een maximale omvang zullen voordoen. Om deze overschatting van de risico's te voorkomen maken we met het model NARIS gebruik van risicosimulatie. Bij een risico-simulatie wordt denkbeeldig op basis van individuele kansverdelingen per risico duizenden keren de werkelijkheid nagebootst. Dit leidt tot een nieuwe gezamenlijke kansverdeling, die alle risico's uit het gehele risicoprofiel omvat.

Voor het bepalen van het benodigde weerstandsvermogen moet met behulp van de simulatie een keuze worden gemaakt met welke mate van zekerheid de geïdentificeerde risico's worden afgedekt. We noemen dit ook wel het zekerheidspercentage. Het Nederlands Adviesbureau voor Risicomanagement adviseert een zekerheidspercentage van 90% voor het afdekken van de geïdentificeerde risico's. De achterliggende gedachte bij dit percentage is, dat wat voor een ramp er ook gebeurt, de gemeente altijd een basisstructuur moet handhaven en basisvoorzieningen verstrekken, zonder dat dit tot zeer strenge bezuinigingen en het terugtreden van de lokale overheid op een groot aantal terreinen moet leiden.

6.5 Weerstandsvermogen

Het weerstandsvermogen geeft aan hoe robuust de financiële positie is. We gebruiken de volgende definitie:

Weerstandsvermogen is de mate waarin de gemeente in staat is middelen vrij te maken om onverwachte financiële tegenvallers (risico's) op te vangen, zonder dat dit betekent dat het beleid veranderd moet worden.

Voor het weerstandsvermogen zijn de aanwezige weerstandscapaciteit en de risico's van belang.

Het weerstandsvermogen is de verhouding tussen de beschikbare weerstandscapaciteit en de gekwantificeerde risico's (de benodigde weerstandscapaciteit), en wordt uitgedrukt in een getal.

$$\text{Weerstandsvermogen} = \frac{\text{Beschikbare weerstandscapaciteit}}{\text{Benodigde weerstandscapaciteit}}$$

Naarmate de weerstandscapaciteit toeneemt in verhouding tot de risico's is er sprake van een groter weerstandsvermogen.

6.6 Beoordeling van het weerstandsvermogen

Het is van belang te weten of er sprake is van toereikend weerstandsvermogen. Om het weerstandsvermogen te beoordelen wordt gebruik gemaakt van de onderstaande normering van het NAR:

Ratio weerstandsvermogen (x)	Betekenis
$> 2,0$	Uitstekend
$1,4 < x < 2,0$	Ruim voldoende
$1,0 < x < 1,4$	Voldoende
$0,8 < x < 1,0$	Matig
$0,6 < x < 0,8$	Onvoldoende
$< 0,6$	Ruim onvoldoende

Dit betekent dat bij een ratio van 1 het weerstandsvermogen voldoende is om alle optredende risico's met een zekerheid van 90% op te kunnen vangen.

Ons streven is gericht op een ratio van 1,7. Op basis van dit streefratio berekenen we de benodigde weerstandscapaciteit. Om ongewenste schommelingen in de benodigde risicoreserve te voorkomen is een minimum en maximum ratio vastgesteld, respectievelijk op 1,4 en 2,4. Zolang de stand van de benodigde weerstandscapaciteit ten opzichte van de meest recente risico-inventarisatie zich binnen deze marges beweegt, wordt geen aanvulling of afroaming van de risicoreserve uitgevoerd.

De berekening van het weerstandsvermogen is uitsluitend gebaseerd op de benoemde risico's. Voor de onbenoemde risico's is een afzonderlijke reserve onbenoemde/onvoorzien risico's ingesteld zoals vastgelegd in de nota Reserves en voorzieningen juli 2014, met een vaste hoogte van € 10.000.000. Dit onderdeel van de risicoreserve valt buiten de beoordeling van het weerstandsvermogen aan de hand van de ratio.

7. Rapportage

7.1 Inleiding

De gemeente Veldhoven is gebaat bij de juiste informatie over de risico's, die het realiseren van de doelstellingen van de organisatie kunnen belemmeren. Door risico's vroegtijdig te onderkennen kunnen adequate maatregelen worden genomen, die minder kosten dan de gevolgen wanneer een risico zich voordoet.

Daarnaast is het volgens het BBV verplicht om periodiek de raad te informeren over de risico's en weerstandsvermogen. In dit hoofdstuk komt de rapportage aan de orde.

7.2 Rapportage aan de raad

Op grond van het BBV zijn we verplicht twee maal per jaar te rapporteren over risico's en weerstandsvermogen. Zowel in de begroting als in het jaarverslag moet een paragraaf weerstandsvermogen zijn opgenomen, waarin minimaal aan de orde komen:

- a. een inventarisatie van de weerstandscapaciteit;
- b. een inventarisatie van de risico's;
- c. het beleid omtrent de weerstandscapaciteit en de risico's.

Concreet betekent dit dat we in de weerstandsparagraaf de volgende elementen opnemen:

- ♦ een korte toelichting op het doorlopen proces;
- ♦ de 10 (financieel) belangrijkste risico's;
- ♦ beheermaatregelen voor deze risico's;
- ♦ de benodigde weerstandscapaciteit op basis van alle geïdentificeerde risico's;
- ♦ de beschikbare weerstandscapaciteit;
- ♦ een oordeel over het weerstandsvermogen;
- ♦ vervallen en nieuw onderkende risico's.

Voor het beleid omtrent de weerstandscapaciteit en de risico's verwijzen we in de paragraaf weerstandsvermogen naar deze nota.

8. Taken en verantwoordelijkheden

8.1 Inleiding

Risicomanagement heeft drie gebruiksniveaus: het bestuur (raad/college) als eindverantwoordelijke om de doelstellingen te realiseren, het management om de organisatie zo effectief en efficiënt mogelijk in te zetten en de afdelingen om de producten/projecten te realiseren. Deze actoren hebben vanuit hun verantwoordelijkheid een inhoudelijke rol binnen risicomanagement. Naast deze inhoudelijke rol is er ook een verantwoordelijkheid voor de coördinatie en het proces van risicomanagement.

In dit hoofdstuk worden de taken en verantwoordelijkheden die horen bij de verschillende rollen aangegeven.

8.2 Bestuurlijke verantwoordelijkheid

Gemeenteraad

De gemeenteraad stelt het risicomanagementbeleid vast voor een periode van vier jaar. Ook stelt zij de begroting en het jaarverslag met de paragraaf over het weerstandsvermogen vast. De raad is daarmee bevoegd te oordelen over de verhouding tussen alle gezamenlijke risico's en de vermogenspositie van de gemeente.

College van burgemeester en wethouders

Het college is eindverantwoordelijk voor de bedrijfsvoering van de gemeente Veldhoven en daarmee voor de uitvoering van al haar beleid en de bijkomende risico's. Elk jaar wordt de weerstandsparagraaf in het jaarverslag en de begroting opgesteld. Daarnaast dient het college ervoor te zorgen dat de doelstellingen van risicomanagement worden bereikt. Het college rapporteert aan de raad conform hoofdstuk 7.

8.3 Verantwoordelijkheid

Volgens het besturingsconcept van de gemeente Veldhoven is het afdelingshoofd "verantwoordelijk voor de horizontale en verticale afstemming en consistentie van de output van de afdeling en de inzet van personeel en middelen daarbij binnen de door de organisatie afgesproken kaders" Hieruit afgeleid valt ook het beheersen van risico's onder de verantwoordelijkheid van het afdelingshoofd.

Binnen integraal management is 'de lijn' verantwoordelijk voor de risico's. Om het risicobewustzijn in de organisatie te vergroten, is het van belang dat afdelingen zelf verantwoordelijk zijn voor hun risico's en het implementeren van maatregelen. Op afdelingsniveau zijn de risico's vaak ook eerder inzichtelijk te maken. De verantwoordelijkheden van de afdelingen zijn dan ook:

- ◆ Opstellen risicoprofiel van de afdeling.
- ◆ Halfjaarlijkse actualisering ten behoeve van de weerstandsparagraaf in begroting en het jaarverslag.
- ◆ Ontwerpen en invoeren van beheersmaatregelen.

Individuele medewerkers staan vaak aan de basis van het bedenken en uitvoeren van beleid en opzet en uitvoering van projecten. Zij komen in de dagelijkse praktijk situaties tegen, die risico's in zich dragen. De eerste signalering zal in de regel van deze laag in de organisatie komen. Om het proces van risicomanagement binnen een afdeling af te stemmen heeft iedere afdeling een aanspreekpunt. Hij/zij draagt zorg voor invoer van de noodzakelijke onderdelen van het risicomanagement proces in NARIS en voor het informeren van het afdelingshoofd over het risicoprofiel en de beheersing van de risico's van de afdeling.

De toewijzing van een risico aan een afdeling is niet altijd eenduidig. Omdat het beheersen van risico's een belangrijke doelstelling is van deze nota kiezen we ervoor de risico's aan die afdeling toe te wijzen die de verantwoordelijkheid draagt voor de uitvoering van de beheersmaatregelen.

De afdelingshoofden vormen het MT, waarmee ook de MT-verantwoordelijkheid is geregeld.

8.4 Financiën & Control

Cluster Financiën & Control ondersteunt de afdelingen, het management en het college bij de uitvoering van het beleid. Dit betekent het opstellen van een risicomanagementbeleid, het bepalen van het weerstandsvermogen van de gemeente, adviseren van de organisatie en coördinatie van het proces. Hiervoor is een risicomanagementcoördinator aangewezen. Deze coördinator houdt overzicht over het totale risicoprofiel van de gemeente, is verantwoordelijk voor het bewaken van de kwaliteit en de risicosimulaties voor de verplichte paragraaf in de programmabegroting en -rekening.

De risicomanagementcoördinator bewaakt ook de onderlinge samenhang van risico's en beheersmaatregelen. Tenslotte is de coördinator applicatiebeheerder van het programma NARIS.